

Ve své práci zkoumám otázku trojího dělení Polska v letech 1772, 1793 a 1795, které představovalo jeden z hlavních problémů mezinárodní politiky druhé poloviny 18. století. Tato otázka měla klíčový význam pro celou střední a východní Evropu. Zaostalost Polska a rostoucí anarchie v této zemi vedly ke vzniku zápasu tří velmocí – Ruska, Rakouska a Pruska. V důsledku tohoto procesu bylo Polsko, druhé největší království v Evropě, vymazáno z politické mapy, na více než století ztratilo nezávislost a celá situace vytvořila mnoho problémů do budoucna. Destrukci Polska zlikvidovaly tři velmoci nárazníkovou zónu a získaly společné hranice. Soustředil jsem se především na analýzu vnitřních podmínek v Polsku a mezinárodních okolností, které ovlivnily vývoj na cestě k dělení. Ve své studii jsem se pokusil odpovědět na některé základní otázky týkající se vnitropolitického vývoje v Polsku, významu dělení pro zúčastněné velmoci a pro obecnou mocenskou rovnováhu v Evropě.